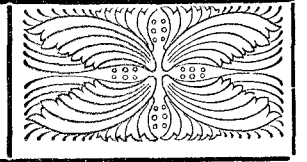

REVISTA

Curiositats granollerines

XXIII

El carrer de Bruniquer

(Continuació)

Una volta en Bruniquer i sa família a-
posentats a Barcelona, s'afirmà en ell la
afició als estudis i cursà la carrera de
de Notari públic, començant aquí sa ver-
dadera història.

Tot just havia acabat la carrera de No-
tari, quan es casà, en 24 de gener de l'any
1591, amb Anna Calopa, filla del també
Notari públic de Barcelona, en Pau Calo-
pa, qui segurament i en la seva oficina,
molt acreditada, l'ensinistrà en les pràc-
tiques de la carrera notarial. Més tard,
en plé ús de la seva activitat, i acreditat
ja com a Notari públic, tant com a inves-
tigador i recercador de la història pàtria,
entrà al servei de cà la Ciutat, primera-
ment exercint l'ofici humil d'ajudant d'Es-
crivà major (27 novembre de 1597); i des-
prés (31 de maig de 1603) ascendint a
Escrivà major, dit Nacional, per virtut
del qual càrrec portà el Dietari, comen-
çant a empendre sa obra magna d'inves-
tigació i recerca de tots quants docu-
ments i papers interessants donessin o
podessin donar llum en la història de la
pàtria, fent ne un detallat índex per a
son ús particular i fets els ulls a escriure
sa obra històrica

Més, molt aviat els Concellers s'adona-
ren de les grans qualitats d'en Bruniquer,
i en l'any 1608, (25 d'abril) quan obtingué
la Sindicatura de la Ciutat, substituïnt al
difunt Joan Sala, Notari de Barcelona,
al poc temps (21 d'agost del mateix any)
li encarregaren que fés, per a ús de la
Ciutat, çò que ja havia començat parti-
cularment. Al cap de dos anys (el 7 de
maig de 1610), complert havia ja l'encàr-
rec, i entregava al Consell la *Rúbrica
privilegiorum civitatis Barcinona*, i con-
tinuà, en la seva actuació oficial, el futur
llibre del *Ceremonial*.

En l'intermig d'aquest important treball
i per a demostrar en quin grau de cultu-
ra científica es tenia a en Bruniquer, di-
gresivament consignarem que en el ma-

teix any 1608 esdevingué en la Reial Au-
diència de Catalunya un fet judicial im-
portantíssim. Es tractà d'un plet entre
l'abat i Monestir de Sant Cugat del Val-
lès i les nobles famílies de don Francesc
«Crill i sa muller donya Elisabet de Torre-
lles, vídua» En aquest plet, dites famílies
volien apropiar-se d'uns drets que tenia
l'esmentat monestir cenobita — qual gro-
ssa preponderància en la vida catalana
no cal esmentar, — negant l'autenticitat
del Cartulari del monestir i aduint que
les escriptures en ell contingudes, no tenien
valor legal Això motivà l'exàmen
pericial de dit important document, o *co-
dex* de referència, essent comanada la
tasca de dit exàmen als Notaris públics
de Barcelona, en Bernat Puigvert i en
Joan Jeroni Talavera, com a priors elec-
tes, amb provisió feta a 28 de novembre
de 1608; i a Joan Sala i a *Esteve Gila-
bert Bruniquer*, electes de paraula, amb
provisió feia pel Relator D'aquest exà-
men pericial en resultà l'autencitat de dit
Cartulari, guanyant el plet el Monestir

Després d'aquesta digressió i continuant
desenrotllant la vida oficial de nostre
Bruniquer, direm que un cop acabat i en-
tregat ja al Consell de Cent el seu llibre
de *Privilegis*, i mentre estava escrivint el
de *Ceremonial*, se suscià una forta qües-
tió — devenint també en important plet—
entre la Ciutat i algunes institucions re-
ligioses, dessorre fleques i tavernes, en
la qual qüestió i plet, s'eren conculcats,
per certs convents, els privilegis de la
ciutat, i fent ne escarni i mofa, construï-
ren forns i pastaven en son interior. en
evident perjudici dels drets de consums
de Barcelona.

Per a sostèner els drets comunals, el
Consell encarregà la defensa de la ciutat
a en Bruniquer i l'envià a Roma a aital
fi, vivint en aquella capital tot el temps
que durà dit plet, o sigui des del 26 de se-
tembre de 1610, fins al 13 d'abril del 1613,
amb amples poders per a arranjar l'a-
ssumpte.

Tornat ja en Bruniquer a Barcelona,
al cap de poc més d'un any — el 12 de
juliol de 1614 — donava fi a la *Rúbrica*

del *Ceremonial*, per qual treball, després
de fet examinar aquest i altres llibres i
d'oïdes les explicacions que el mateix
Bruniquer donà al Trentenari, aquest
proposà al Consell i aquest acordà en
sessió solemne, donar les gràcies per
tant grans treballs recopilats i demés sa-
tisfer-li la quantitat de 500 lliures de bell
enduvi, compromentent-se, demés, a afe-
gir el què hi manqués per a prosseguir
la seva obra (3 de juliol de 1616).

Com hem dit, demés del llibre del *Ce-
remonial*, escrivé Bruniquer un llibre
de *Sentències* i de *Rúbrica de privilegis*
i altres *ordinacions*, recollides les dades
dels llibres anomenats verd i vermell de
cà la Ciutat; tres antics de privilegis,
dels quals fins allavors no s'en hagué
esment; llibre de sentències, trasllats de
causes i altres processos; i per fi d'altres
llibres de sentències i provisions, ob-
tingudes a favor de la ciutat i un bon
nombre de Dietaris trobats. Tots aquests
treballs, que constitueixen el què s'ano-
mena les *Rúbriques* d'en Bruniquer, for-
maven cinc llibres, que després d'ésser
examinats, com hem dit, per manament
del Consell, per en Bernat Romeu i en
Julià de Navés, ambdós crítics notables
d'aquella època, els quals elogiaren en
gran manera aitals treballs, ells mateixos
foren els que proposaren el regraciament
en la forma esplicada, al Trentenari i
aquest al Consell de Cent

C.

(Continuà)

Omplir un buid...

Aquesta és la frase que férem, en eixir
a la llum per primera vegada, quan nos-
tra ciutat era orfe d'aquest crisol intel-
lectual que són les planes d'un periòdic i
avui, quan ja havem passat la primera
anyada de l'existència de LA GRALLA, re-
girant ses planes, ver testimoni de nos-
tra vida quotidiana, hi trobem, una per
una, totes les notes d'allò que en dies pas-
sats ocupà nostra atenció i activitat.

Tant sols rememorant, podria fer-se
la història dels fets més trascendentals
que en tots els ordres s'han anat succeïnt;

Olis i
Sabons

Barangé

Barcelona
Girona
Granollers

Telèfon 37